

פרשת וארא

"...וימת כל מקנה מצרים וממקנה בני ישראל לא מת אחד, וישלח פרעה והנה לא מת ממקנה ישראל עד אחד.. (ט, ו'ז-ד)"

פרעה היה אדם חושב, אינטלקטואל. דם, צפרדע, כינים, ערוב, דבר, באים כמו שעון, נוחתים על המצרים ופוסחים על בני ישראל: "וימת כל מקנה מצרים, וממקנה בני ישראל לא מת אחד." "וישלח פרעה", מינה ועדת חקירה, "והנה לא מת ממקנה בני ישראל עד אחד", אפ' לא אחד, לא ממחלה או מזיקנה אף הגוססים מותם הושעה. "ויכבד לב פרעה, ולא שילח את העם". הוועדה פירסמה את מסקנותיה ומאומה.

רגע, אבל פרעה שלח לבדוק, אז איך לא התייחס לממצאים? התשובה, הכופרים אינם מנסים אלא לנגח. אבל אם יפסידו יתעלמו בלי כל בושה. הסביר האלשיך הק' "כי ידבר פרעה אליכם לאמר תנו לנו מופת". מהו לאמר? אלא, דעו לכם שאינו רוצה במופת אלא כדי "לאמר", כדי לנגח. גם אם תראו לו עשרה מופתים יתעלם, ויעצום עין ולב.

כמה שזה מוכר וקרוב....

מקור: מעיין השבוע